

РЕШЕНИЕ

№ 5329

гр. София, 16.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 16.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **685** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на М. А. С. с адрес в [населено място], [жк], [жилищен адрес] срещу Заповед № ЗСП/Д-С-М/8709/23.11.2023г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – М., потвърдена с Решение № 22-РД06-0008/05.01.2024г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане – С. град, с което е отказана на жалбоподателката месечна целева помощ за отопление с топлоенергия за отоплителен сезон 2023/204г.

С жалбата се иска отмяна на заповедта, като са изложени съображения, че предвид здравословното състояние на жалбоподателката, същата не е в състояние да полага труд, не е наясно, че има сключен трудов договор и се твърди, че същата не е сключвала такъв.

В съдебно заседание жалбоподателката се явява лично и с дъщеря си – А. А. Ел С., като моли оспорената заповед да бъде отменена.

Ответникът – директорът на Дирекция „Социално подпомагане“ – М., чрез юрисконсулт Т., оспорва жалбата, като я счита за неоснователна.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателката М. А. С. е подала Заявление – декларация за отпускане на целева помощ за отопление с топлоенергия с вх. № ЗСП/Д-С-М/8709 на 25.10.2023 г. В него тя е посочила, че е вдовица, пенсионер, притежава ЕР на ТЕЛК от 70% до 89,9%

трайно намалена работоспособност и единственият доход, който получава, е от пенсия. Декларирала е също така, че съжителства с дъщеря си А. А. Ел С..

По така подаденото заявление е извършено посещение на място в дома на жалбоподателката и е изготвен социален доклад. При посещението на място М. С. е била сама, но е потвърдила, че в момента живее при нея. Според социалния доклад, жалбоподателката е на 81 години, вдовица, пенсионер и лице с увреждане и с получените доходи от пенсия трудно покрива разходите си за отопление. От брака има син на 58 г., който е лице с увреждане, и дъщеря, А., неомъжена, неосигурена. От извършена проверка е установено, че същата съжителства с дъщеря си – А. на адреса в[жк][жилищен адрес] което обстоятелство е декларирано и от жалбоподателката при подаване на заявлението. При извършена справка е установено, че дъщерята на жалбоподателката има адресна регистрация по настоящ адрес в[жк], [жилищен адрес]. От проведен телефонен разговор с домоуправителя на блока е установено, че в жилището живее нейният брат, който г-жа А. С. посещава. Според социалния доклад, установено е също, че жалбоподателката има сключен трудов договор от 28.01.2003 г. с Обединена счетоводна къща Просвета, за който нямало данни да е прекратен. Не е установено М. С. да е получила доходи от този трудов договор за последните 6 месеца.

В хода на административното производство е прието, че диференцираният доход за отопление за периода е $172\% \times 151.20 \text{ лв.} = 260.06 \text{ лв.}$, а средномесечният доход за предходните 6 месеца на жалбоподателката е 264.06 лв, т.е. надвишава го с 4.06 лв..

С оглед установените обстоятелства и факти е издадена Заповед № ЗСП/Д-С-М/8709/23.11.2023г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – М., с която на жалбоподателката е отказано отпускането на исканата помощ. Като мотиви в заповедта е посочено, че средномесечният доход на лицето за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на заявлението – декларация е по – висок от определения диференциран доход за отопление.

Заповедта е била обжалвана пред директора на РДСП – С. град, който с Решение № 22-РД06-0008/05.01.2024 г. е отхвърлил жалбата и потвърдил заповедта.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, от лице с правен интерес и срещу подлежащ на обжалване акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168 от АПК при разглеждане на жалби срещу административни актове съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 – дали актът е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на материалния и процесуалния закон и в съответствие с целта на закона.

Съгласно чл. 13, ал. 2 ЗСП социалните помощи се отпускат със заповед на директора на дирекция "Социално подпомагане" или от упълномощено от него длъжностно лице след преценка на всички данни и обстоятелства, констатирани със социална анкета. Съгласно чл. 4, ал. 4 от Наредба № РД-07-5 от 16 май 2008 г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление, в 7-дневен срок от изготвянето на социалния доклад директорът на Дирекция "Социално подпомагане" или упълномощено от него длъжностно лице издава заповед за отпускане или отказ на

помощта.

Настоящата заповед е издадена от лице, изпълняващо функциите на „Директор“ на дирекция „Социално подпомагане“, видно от приложената Заповед № РД01-2577/22.11.2023 г. на изпълнителния директор на Агенцията за социално подпомагане /л. 70 от делото/, с оглед на което съдът приема, че е налице компетентност на издателя.

Спазена е изискуемата форма и не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Право на целева помощ за отопление имат лицата и семействата, чийто средномесечен доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на заявлението-декларация е по-нисък или равен от диференцирания доход за отопление и отговарят на условията по чл. 10 и 11 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане (ППЗСП).

Условията и редът за отпускане на целева помощ за отопление на лица и семейства през отоплителния сезон се определят с Наредба № РД-07-5 от 16 май 2008 г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление. Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредбата право на целева помощ за отопление имат лицата и семействата, чийто средномесечен доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на заявлението-декларация е по-нисък или равен от диференциран минимален доход за отопление и отговарят на условията по чл. 10 и 11 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане (ППЗСП). За да възникне право на целева помощ за отопление, следва да са налице едновременно и двете изисквания по чл. 2, ал. 1 от Наредбата – както за непревишаване на посочения доход, така и за изпълнение на условията по чл.10 и чл.11 от ППЗСП.

В случая административният орган е констатирал, че изчисленият средномесечен доход на жалбоподателката (264.05 лв.) превишава определения диференциран доход за отопление (260.06 лв.), поради което е постановен отказ за отпускане на исканата помощ.

Съдът намира, че неправилно е определен размера на диференцирания доход за отопление, тъй като не са безспорно установени предпоставките на чл. 2, ал. 4, т. 2. Съгласно чл. 2, ал. 4 от Наредбата диференцираният доход за отопление се определя от основата за подпомагане, чийто месечен размер е 30 процента от линията на бедност за съответната година, коригирана със съответния процент за групата, към която принадлежи лицето. Приложена е т. 2, която се отнася до лице, съжителстващо с друго лице (лица) или семейство, и за всеки от съвместно живеещите съпрузи, при което този процент е 172. С ПМС № 286/21.09.2022 г. е определен размера на линията на бедност за 2023 г. – 504 лв. Прилагайки правилото по чл. 2, ал. 4 от Наредбата, диференцираният доход е изчислен на 30% от 504.00 или 151.2 лв. Тази стойност, умножена по 172% е равна на 260.06 лв., какъвто размер на диференцирания доход е установил административният орган.

В случая, в заявлението-декларация М. С. действително е посочила, че съжителства с дъщеря си. При извършеното посещение в дома на жалбоподателката тя отново е потвърдила това, като е посочила, че дъщеря ѝ и помага в битовото обслужване. В същото време е безспорно, че г-жа А. С. има различен настоящ адрес – в[жк],[жилищен адрес] където живее нейният брат и когото тя също посещава, за да подпомага в домакинството. Следователно, видно е, че г-жа А. С. полага ежедневни битови грижи както за майка си, наложителни предвид нейната възраст и

здравословно състояние, така и за брат си, който също е лице с увреждания. Това неизбежно предполага посещение и пребиваване и на двете жилища в различни времеви периоди и с различна продължителност. От това обаче не може да се направи категоричен извод, че жалбоподателката е в съжителство с дъщеря си по смисъла и за целите на определяне на диференцирания доход по чл. 2, ал. 4, т. 2 от Наредба № РД-07-5 от 16 май 2008 г. , доколкото дори това да е било така към момента на подаване на заявлението – декларация, не означава непременно, че това е трайно положение и има постоянен характер. С оглед възрастта и здравословното състояние на г-жа М. С., житейски логично е същата да бъде ежедневно подпомагана от своята дъщеря, а по делото има достатъчно данни, че такива грижи г-жа А. С. полага и за своя брат. След като не е безспорно наличието на хипотезата на чл. 2, ал. 4, т. 2 от Наредбата, то за определяне на диференцирания доход коригиращия коефициент по т. 1 - 185 процента. Така диференцираният доход за отопление следва да се изчисли, като 30 процента от линията на бедност се умножи по коефициент 185%, или с други думи $151.2 * 185\% = 279.72$ лв. При съпоставка със средномесечния доход на жалбоподателката, който е в размер на 264.05 лв., е видно, че последният не надвишава диференцираният доход.

За пълнота следва да се посочи, че наведените от жалбоподателката възражения относно констатацията за наличие на трудов договор са неотнормирани в случая. При изчисляване на средномесечния доход на жалбоподателката е взет предвид единствено дохода, получен от пенсия. Оспореният административен акт не е мотивиран с евентуалното наличие на трудов договор. Това обстоятелство е било отразено при изготвения социален доклад, но само по себе си не е взето предвид и не е послужило за процесния отказ.

Предвид изложеното, оспорената заповед следва да бъде отменена и на основание чл. 173, ал. 2 АПК преписката да се върне на административния орган за ново произнасяне по заявлението – декларация за отпускане на целева помощ за отопление, при съобразяване с изложените по – горе мотиви.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на М. А. С. Заповед № ЗСП/Д-С-М/8709/23.11.2023г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – М..

ВРЪЩА преписката на Дирекция „Социално подпомагане“ – М., за ново произнасяне по заявлението – декларация на М. А. С..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:

